

ת"פ 8418/06/19 - מדינת ישראל נגד יונתן וקנין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 8418-06-19 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

לפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י עו"ד נהורא לוי

נגד

יונתן וקנין - הנאשם
ע"י עו"ד אריאל הרמן

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית בלבד. על פי עובדות האישום, ביום 28.5.19 נסע הנאשם עם אחיו מלוד לביתו שבירושלים, כשבכליו 23 גרם קוקאין.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שמה את הדגש על כמות הסם הגדולה אותה החזיק הנאשם והנזק הטמון בו, ובקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם את המעשה הוא מאסר לתקופה שבין 24 ל- 48 חודשי מאסר. בשל נסיבותיו של הנאשם, ובהן עברו המכביד והעדר נכונות להליך טיפולי, בקשה להשית עליו עונש במרכז המתחם, היינו 36 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם החזיק את הסמים לצורך צריכה משותפת עם חברים ולא לצרכי סחר, ועל כן אין מדובר במקרה שגרתי, ויש לקבוע מתחם עונש הולם נמוך יותר מאשר עתרה המאשימה, שבין ארבעה חודשים ועד שנה וחצי. לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם, הפנה לכך שהנאשם היה בתקופת משבר ופנה לסמים בשל כך. כמו כן הפנה לכך שחרף הרשעותיו הרבות של הנאשם, מעורבותו בעבירות סמים נמוכה ורחוקה.

לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הגיש ב"כ הנאשם שני גזרי דין, בהם נגזרו בגין עבירות דומות עונשי מאסר בעבודות שירות.

הנאשם אמר כי הסתבך בארוע בשל משבר אליו נקלע בעקבות פטירתה של אם בתו. לדבריו כל רצונו היה לשבת עם חברים, "לברוח מהמציאות" ולשכוח מהצרות, ובשל כך הוא עצור מזה שבעה חודשים והפסיד את ברית המילה של נכדו. בשל אלה ביקש את התחשבותו של בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הורשע בכך שהחזיק 23 גרם קוקאין. לטענת הנאשם, כפי שעלתה בתסקיר שירות המבחן וכן בדבריו לפני, הוא

רכש את הסם על מנת לצרוך אותו עם חברים. הטענה אינה עולה מעובדות האישום ולא נתמכה בדבר מלבד דברי הנאשם, אשר גם בחר שלא להעיד לפני על גרסה זו ולהעמידה למבחן, אלא אמר זאת במסגרת זכות המילה האחרונה. בשים לב לכמות הסם ושווי הכספי, ניתן להעלות על הדעת גם הסברים נוספים להחזקתו. מכל מקום, מתחם העונש יקבע על פי עובדותיו של כתב האישום, אשר אין בהן התייחסות למטרת החזקת הסם.

פסיקה עקבית של כל הערכאות דנה בחומרתן הרבה של עבירות הסמים ופגיעתן בערכים מוגנים והדגישה את הצורך להיאבק בעבירות אלה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה:

ר' למשל ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל:

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

לעניין רמת הענישה הנוהגת ביחס להחזקת כמויות דומות של קוקאין, ר' למשל ע"פ 8820/14, זהר שחר נ' מדינת ישראל:

רמת הענישה שנקבעה בפסקי הדין שאזכרו לעיל ובפסקי דין אחרים, כשמדובר בהחזקת סם מסוג הירואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר, כך שעונשו של המערער אינו סוטה לחומרה מרמת ענישה זו."

ר' גם ע"פ 4592/15, פדידה:

"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 נמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015))."

וכן ר' ע"פ 9910/17, גריפולינה, אשר נסיבותיו דומות מאוד למקרה שלפני:

המערער החזיק סם קשה מסוג קוקאין במשקל של 21.751 גרם יחד עם כמות קטנה מסוג של חשיש, גם כן שלא לצריכה עצמית. בית המשפט מיקם את עונשו של המערער בשליש התחתון של המתחם, כאשר הרף התחתון במתחם עמד על 15 חודשים ועונשו נגזר כאמור ל-24 חודשים. לטעמנו בכך נעשה חסד עם המערער, הנושא על גבו הרשעות קודמות רבות, בגין ריצה עונשי מאסר, שלא הרתיעוהו מלחזור לסורו. עוד ראוי לציין, כי במרץ 2017 נפתח נגד המערער תיק שבו יחסו לו עבירות של החזקת סם במשקל 19.2 גרם מסוג חשיש ומכירתו לאחר כאשר בגין כך נדון המערער ביום 27.6.2017 לשלושה חודשים ויום לריצוי בפועל.

עמוד 2

לאור אלה, ובשים לב לנסיבות המקרה, ובכללן כמות הסם אותה החזיק הנאשם, מתחם העונש ההולם את מעשיו הוא מאסר בפועל לתקופה שבין 16 חודשים ועד 32 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1967 אב לשלושה ילדים וסב לנכד.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות רבות מאוד, מאז היותו נער, בגין נדון למאסרים שונים, המצטברים לכ- 13 שנים (מבלי להביא בחשבון ניכויים וחפיפות). הנאשם הורשע בעשרות רבות של עבירות רכוש ובהן התפרצות לבתי מגורים ובתי עסק, כייסות ועוד, וכן הורשע בעבירות סמים, החזקת סכין, בריחה ממשמורת ועוד. מאסרים מותנים שהוטלו על הנאשם הופעלו מספר פעמים.

מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם עולה כיהנאשם, אב לשלושה ילדים משתי מערכות יחסים שונות, החל לצרוך סמים קשים בגיל צעיר ובמקביל החלה מעורבותו בפלילים. לדבריו, בעבר סיים הליך גמילה בקהילת "מלכישוע" אולם, לאחר מותה הפתאומי של אשתו בשנת 2006, חזר לצרוך סמים. בשנים האחרונות הנאשם מקבל טיפול בתחליף סם בצפון הארץ לצד טיפול תומך, במוסד שאינו מוכר או מפוקח על ידי הרשויות.

הנאשם מסר לשירות המבחן, כי ברקע העבירה מותה של אם בתו הבכורה שנפטרה מספר שבועות קודם ביצוע העבירה. לדבריו האירוע גרם לו למשבר קשה שהוביל אותו לחזור ולהשתמש בסם כמזור למכאוביו הנפשיים והסמים שהחזיק נועדו לשימוש שלו ושל חבריו. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה לפני שירות המבחן. כמו כן הנאשם הביע עייפות מהאפשרות לחזור להליך גמילה נוכח מספר רב של נסיונות בעבר, אך מנגד ביטא רצון להמשיך בטיפול אותו הוא מקבל בצפון תוך הימנעות משימוש בסמי רחוב.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכור לסמים מזה שנים רבות. למרות שהיו תקופות בהן תפקד באופן נורמטיבי והתמיד לקבל תחליף סם, הוא נוטה בעתות משבר לחזור לדפוסי התנהגות שליליים ולהתחבר לחברה עבריינית. השירות סבר, כי הנאשם מתקשה לשמור על יציבות ועקביות לטובת שיקומו וכי אין די בטיפול בתחליף סם על מנת למנוע התדרדרות נוספת, בעיקר בזמן משבר. בשל חוסר נכונותו של הנאשם להרתם לטיפול כולל, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו ואת חרטתו על מעשיו.

לחובת הנאשם זקפתי את עברו המכביד עד מאוד. גם אם עבירות הסמים תופסות חלק שולי בגליון ההרשעות של הנאשם, עדיין עולה ממנו כי מדובר בעבריין מועד אשר אין עליו כל מורא הדין ודבר אינו מרתיעו מלשוב ולעבור עבירות ולפגוע ברכושו ובטחונו של הציבור. כמו כן עולה מהתסקיר כי הנאשם אינו מעוניין לערוך שינוי בחייו, ולעניין זה השלכה גם על הערכת הסיכון כי ימשיך לבצע עבירות בעתיד.

עם זאת, לאור נסיבות חייו הקשות של הנאשם, והעבודה שעבר את העבירה בזמן משבר, לא אמצה איתו את הדין.

אציין, כי עיינתי בגזרי הדין אותם הגיש ב"כ הנאשם. עניינם בנאשמים אשר עברו הליך שיקומי מוצלח, ועל כן נמנעו בתי

המשפט מלגזור עליהם עונשי מאסר ממש. כפי שפרטתי למעלה, נתון זה אינו מתקיים בנאשם, אשר אינו מעוניין לקחת חלק בהליך שיקומי, ועל כן גזרי הדין אינם רלוונטיים לעניינו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל. המאסר יימנה מיום מעצרו של הנאשם, 28.5.19, וזאת גם אם רישומי שב"ס יראו אחרת.
- ב. שבעה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת סמים שהיא פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב טבת תש"פ, 19 ינואר 2020, במעמד הצדדים.